

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 25. marts 2004

i sag C-118/02, *Industrias de Deshidratación Agrícola SA mod Administración del Estado* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo) <sup>(1)</sup>

*(Forordning (EF) nr. 603/95 og nr. 785/95 — tørret foder — støtteordning — betingelser, der skal opfyldes af forarbejdningsvirksomhederne — yderligere betingelser i nationale bestemmelser)*

(2004/C 106/13)

(Processprog: spansk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-118/02, angående en anmodning, som Tribunal Supremo i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Industrias de Deshidratación Agrícola SA mod Administración del Estado*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af bl.a. Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder (EFT L 63, s. 1) og af Kommissionens forordning (EF) nr. 785/95 af 6. april 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 603/95 (EFT L 79, s. 5), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af dommerne P. Jann (refererende dommer), som fungerende formand for Femte Afdeling, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, A. La Pergola og S. von Bahr, generaladvokat: C. Stix-Hackl, og justitssekretær: R. Grass, den 25. marts 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder og Kommissionens forordning (EF) nr. 785/95 af 6. april 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 603/95 skal fortolkes således, at forordningerne ikke er til hinder for nationale bestemmelser, som stiller særlige krav til frisk foder, der skal forarbejdes, vedrørende leveringsmåde, vandindhold, forarbejdningsfrist og dyrkning inden for en bestemt radius.

<sup>(1)</sup> EFT C 144 af 15.6.2002.

## DOMSTOLENS DOM

af 23. marts 2004

i sag C-138/02, *Brian Francis Collins mod Secretary of State for Work and Pensions* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Social Security Commissioner) <sup>(1)</sup>

*(Fri bevægelighed for personer — EF traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) — begrebet »arbejdstager« — social sikringsydelse til arbejdssøgende — bopælskrav — unionsborgerskab)*

(2004/C 106/14)

(Processprog: engelsk)

I sag C-138/02, angående en anmodning, som Social Security Commissioner (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Brian Francis Collins mod Secretary of State for Work and Pensions*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27. juli 1992 (EFT L 245, s. 1) og af Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (EFT 1968 II, s. 477), har Domstolen, sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer) og A. Rosas samt dommerne A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric og S. von Bahr; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 23. marts 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) En person, der befinder sig i en tilsvarende situation som sagsøgeren i hovedsagen, er ikke en arbejdstager i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i første del, afsnit II, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27. juli 1992. Det tilkommer imidlertid den nationale domstol at tage stilling til, om begrebet »arbejdstager« i de omhandlede nationale bestemmelser skal fortolkes på denne måde.

- 2) En person, der befinder sig i en tilsvarende situation som sagsøgeren i hovedsagen, har ikke ret til at tage ophold i Det Forenede Kongerige med hjemmel udelukkende i Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer
- 3) Retten til ligebehandling i EF-traktatens artikel 48, stk. 2 (efter ændring nu artikel 39, stk. 2, EF), sammenholdt med EF-traktatens artikel 6 og 8 (efter ændring nu artikel 12 EF og 17 EF), er ikke til hinder for nationale bestemmelser, der stiller krav om bopæl som betingelse for at få tildelt en støtte til arbejdssøgende, såfremt betingelsen støttes på objektive hensyn, der er uafhængige af de berørte personers nationalitet og står i rimeligt forhold til det formål, der lovligt forfølges med de nationale bestemmelser.

<sup>(1)</sup> EFT C 169 af 13.7.2002.

## DOMSTOLENS DOM

(plenum)

af 30. marts 2004

i sag C-147/02, Michelle K. Alabaster mod Woolwich plc, Secretary of State for Social Security (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)) <sup>(1)</sup>

(Socialpolitik — mandlige og kvindelige arbejdstagere — lige løn — løn under barselsorlov — beregning af lønnens størrelse — hensyntagen til en lønforhøjelse)

(2004/C 106/15)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

(Processprog: engelsk)

I sag C-147/02, angående en anmodning, som Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige), i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den

for nævnte ret verserende sag, Michelle K. Alabaster mod Woolwich plc, Secretary of State for Social Security, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er erstattet af artikel 136 EF-143 EF) og dom af 13. februar 1996, Gillespie m.fl. (sag C-342/93, Sml. I, s. 475), har Domstolen (plenum), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas, samt dommerne A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (refererende dommer), F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 30. marts 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er erstattet af artikel 136 EF – 143 EF) skal fortolkes således, at den kræver, at enhver lønforhøjelse, som er givet mellem begyndelsen af den periode, referencelønnen omfatter, og slutningen af barselsorloven, skal indgå som et af de lønelementer, der skal medtages ved beregningen af størrelsen af ydelsen under barselsorloven, forudsat at den ydelse, som den kvindelige arbejdstager modtager under sin barselsorlov, i det mindste delvis, fastsættes på grundlag af den løn, hun modtog inden barselsorlovens begyndelse. Et sådant krav er ikke kun begrænset til de tilfælde, hvor lønforhøjelsen er tilbagedateret til den nævnte periode.

- 2) Da der ikke findes nogen fællesskabsbestemmelser på området, tilkommer det de kompetente nationale myndigheder at fastsætte bestemmelser, hvorefter enhver lønforhøjelse, som er givet før eller efter barselsorloven, skal indgå som et af de lønelementer, der skal medtages ved beregningen af størrelsen af ydelsen under barselsorloven, idet myndighederne herved skal overholde alle fællesskabsbestemmelser og især Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).

<sup>(1)</sup> EFT C 144 af 15.6.2002